

Chambre des Représentants

SESSION 1959-1960.

16 MARS 1960.

PROJET DE LOI

portant approbation de la Convention entre le Royaume de Belgique et la République Fédérale d'Allemagne, concernant la reconnaissance et l'exécution réciproque, en matière civile ou commerciale, des décisions judiciaires, sentences arbitrales et actes authentiques, du Protocole additionnel à cette Convention et de l'échange de lettres, signés à Bonn, le 30 juin 1958.

RAPPORT

FAIT AU NOM DE LA
COMMISSION DES AFFAIRES ÉTRANGÈRES (1),
PAR M. PIERSON.

MESDAMES, MESSIEURS,

Le projet a pour objet l'approbation de la Convention intervenue entre la Belgique et la République Fédérale d'Allemagne concernant la reconnaissance et l'exécution réciproque, en matière civile ou commerciale, des décisions judiciaires, sentences arbitrales et actes authentiques.

(1) Composition de la Commission :

Président : M. Kronacker.

A. — Membres : MM. d'Alcantara, Delwaide, Dewulf, Herbiet, Lefèvre (Th.), le Hodey, Mertens de Wilmars, Parisi, Schot, Van Cauwelaert, Van Elslande, Willot. — Bohy, Fayat, Housiaux, Huysmans, Larock, Merlot, Pierson, Tielemans, Van Eynde. — Drèze, Janssens.

B. — Suppléants : MM. Bertrand, Cooreman, De Gryse, Mme De Riemaeker-Legot, MM. du Bus de Warnaffe, Verhenne. — Dejardin, De Kinder, De Sweemer, Detiège, Radoux. — Cooremans.

Voir :

403 (1959-1960) :

— N° 1 : Projet de loi.

Kamer der Volksvertegenwoordigers

ZITTING 1959-1960.

16 MAART 1960.

WETSONTWERP

houdende goedkeuring van de Overeenkomst tussen het Koninkrijk België en de Bondsrepubliek Duitsland betreffende de erkenning en de wederzijdse tenuitvoerlegging van rechterlijke beslissingen, scheidsrechterlijke uitspraken en authentieke akten in burgerlijke zaken of in handelszaken, van het Aanvullend Protocol bij deze Overeenkomst en van de wisseling van brieven, ondertekend op 30 juni 1958, te Bonn.

VERSLAG

NAMENS DE COMMISSIE
VOOR DE BUITENLANDSE ZAKEN (1),
UITGEBRACHT DOOR DE HEER PIERSON.

DAMES EN HEREN,

Het ontwerp beoogt de goedkeuring van de tussen België en de Bondsrepubliek Duitsland gesloten Overeenkomst betreffende de erkenning en de wederzijdse tenuitvoerlegging van rechterlijke beslissingen, scheidsrechterlijke uitspraken en authentieke akten in burgerlijke zaken of in handelszaken.

(1) Samenstelling van de Commissie :

Voorzitter : de heer Kronacker.

A. — Leden : de heren d'Alcantara, Delwaide, Dewulf, Herbiet, Lefèvre (Th.), le Hodey, Mertens de Wilmars, Parisi, Schot, Van Cauwelaert, Van Elslande, Willot. — Bohy, Fayat, Housiaux, Huysmans, Larock, Merlot, Pierson, Tielemans, Van Eynde. — Drèze, Janssens.

B. — Plaatsvervangers : de heren Bertrand, Cooreman, De Gryse, Mevr. De Riemaeker-Legot, de heren du Bus de Warnaffe, Verhenne. — Dejardin, De Kinder, De Sweemer, Detiège, Radoux. — Cooremans.

Zie :

403 (1959-1960) :

— N° 1 : Wetsontwerp.

La Belgique a déjà conclu des conventions semblables avec la France, la Hollande et la Grande Bretagne.

L'objet de ces conventions est de supprimer l'obligation de revision au fond des procès qui ont été poursuivis à l'étranger lorsque l'exécution des décisions étrangères intervenues doit être poursuivie en territoire national.

On trouvera ci-après un résumé des principales dispositions de la Convention signée à Bonn le 30 juin 1958 :

1. La Convention du 30 juin 1958 permet aux décisions judiciaires et sentences arbitrales intervenues dans l'un des deux pays, en matière civile et commerciale, d'être reconnues et exécutées dans l'autre pays, sans révision du fond de l'affaire.

2. A la différence des Conventions franco-belge du 8 juillet 1899 et belgo-néerlandaise du 28 mars 1925, elle ne contient aucun titre distinct sur la compétence; dans la Convention germano-belge, les règles de compétence n'interviennent, en effet, qu'en fonction de la reconnaissance et de l'exequatur.

3. La Convention germano-belge s'applique aux jugements susceptibles d'exécution dans le pays où ils ont été rendus; il n'est donc pas nécessaire qu'ils aient acquis force de chose jugée. Ce système est semblable à celui de la Convention belgo-néerlandaise et à l'interprétation donnée par la jurisprudence à la Convention franco-belge.

Toutefois, si le jugement est encore susceptible de voies de recours dans l'Etat où la décision a été rendue ou s'il a fait l'objet d'un tel recours, le juge d'exequatur pourra surseoir à la décision d'exequatur [art. 10, (2)].

4. La Convention ne s'applique pas, en principe, aux jugements provisoires, à moins qu'ils ne condamnent au paiement d'une somme d'argent.

5. Les conditions mises par la Convention, à la reconnaissance et à l'exécution des décisions judiciaires, sont celles qui figurent généralement dans les conventions de l'espèce: réserve de l'ordre public, respect des droits de la défense, compétence du tribunal dont émane la décision.

6. Les sentences arbitrales seront admises à la reconnaissance et à l'exequatur si elles sont exécutoires dans le pays où elles ont été rendues: il faut donc qu'elles aient obtenu un exequatur préalable dans le pays d'origine.

7. Les actes authentiques reçus et exécutoires dans l'un des deux Etats pourront être rendus exécutoires sur le territoire de l'autre Etat. Le tribunal saisi de la demande d'exequatur se bornera à vérifier si l'acte réunit les conditions exigées pour son authenticité par la législation de l'Etat où l'acte a été reçu et si l'exequatur n'est pas contraire à l'ordre public de l'Etat où l'exequatur est demandé.

8. La Convention ne s'applique pas à la matière de la faillite.

Les délégations ont constaté, en effet, que ces questions délicates à régler sur le plan international, devraient faire l'objet d'une convention distincte.

Dergelijke overeenkomsten heeft België reeds gesloten met Frankrijk, Nederland en Groot-Brittannië.

Doel van die overeenkomsten is de afschaffing van de verplichting tot herziening van de grond der processen die in het buitenland zijn gevoerd, wanneer de tenuitvoerlegging van de getroffen buitenlandse beslissingen moet worden vervolgd op het nationale grondgebied.

Wij laten hier een samenvatting volgen van de voornaamste bepalingen der op 30 juni 1958 te Bonn ondertekende Overeenkomst:

1. De Overeenkomst van 30 juni 1958 maakt het mogelijk dat rechterlijke beslissingen en scheidsrechterlijke uitspraken, in een van beide landen in burgerlijke zaken en handelszaken gewezen, zonder herziening van de grond der zaak in het andere land worden erkend en ten uitvoer gelegd.

2. In tegenstelling met de Frans-Belgische Overeenkomst van 8 juli 1899 en de Belgisch-Nederlandse Overeenkomst van 28 maart 1925 bevat zij geen afzonderlijke titel over de bevoegdheid; in de Duits-Belgische Overeenkomst wordt in de bevoegdheidsregelen immers enkel voorzien in functie van de erkenning en het exequatur.

3. De Duits-Belgische Overeenkomst geldt voor de vonnissen die vatbaar zijn voor tenuitvoerlegging in het land waar zij werden gewezen; het is dus niet nodig dat zij kracht van gewijsde hebben gekregen. Dit systeem stemt overeen met dat van de Belgisch-Nederlandse Overeenkomst en met de door de rechtspraak aan de Frans-Belgische Overeenkomst gegeven interpretatie.

Indien echter tegen het vonnis nog rechtsmiddelen openstaan in de Staat waar de beslissing is gewezen, of indien er een dergelijk beroep is tegen ingesteld, kan de over het exequatur beslissende rechter het verlenen van het exequatur uitstellen [art. 10, (2)].

4. De Overeenkomst is in principe niet van toepassing op de voorlopige vonnissen, behalve zo zij veroordelen tot het betalen van een som geld.

5. De bij de Overeenkomst geëiste voorwaarden voor de erkenning en de tenuitvoerlegging van de rechterlijke beslissingen zijn die welke doorgaans voorkomen in de desbetreffende overeenkomsten: voorbehoud van de openbare orde, eerbiediging van de rechten der verdediging, bevoegdheid van de rechtbank die de beslissing heeft gewezen.

6. De scheidsrechterlijke uitspraken zullen in aanmerking komen voor de erkenning en het exequatur, indien zij uitvoerbaar zijn in het land waar zij werden gewezen: er moet dus vooraf exequatur aan verleend zijn in het land van oorsprong.

7. De authentieke akten, die in een van beide Staten verleden en daar uitvoerbaar zijn, kunnen op het grondgebied van de andere Staat uitvoerbaar worden verklaard. De rechtbank, waarbij het exequatur is aangevraagd, bepaalt zich ertoe na te gaan of de akte beantwoordt aan de voorwaarden die door de wetten van de Staat, waar zij werd verleden, voor haar echtheid worden geëist en of het exequatur niet strijdig is met de openbare orde van de Staat waar het exequatur wordt gevraagd.

8. De Overeenkomst geldt niet voor faillissementsaangelegenheden.

De delegaties zijn immers tot de bevinding gekomen dat die op het internationale vlak moeilijk te regelen kwesties best worden behandeld in een afzonderlijke overeenkomst.

Dans son avis, le Conseil d'Etat a suggéré diverses corrections au texte de l'article 2 du projet de loi portant approbation de ladite Convention.

Le Gouvernement a adopté le texte du Conseil d'Etat sauf la correction tendant à préciser que le délai d'appel qui est en l'occurrence de 28 jours ne prend cours qu'à partir de la signification aux parties des jugements ou décisions d'exequatur.

Les départements des Affaires Etrangères et de la Justice ont en effet préféré maintenir le système du projet qui, conformément au droit commun, permet la signification à partie ou à avoué, selon le cas. La signification à avoué, lorsque avoué a été constitué, atténue le risque d'inobservation du délai abrégé d'appel. Le système de la signification selon le droit commun a d'ailleurs été adopté dans la Convention belgo-néerlandaise de 1925 et n'a pas fait l'objet de critiques.

Un projet de traité Benelux sur la même matière a retenu la même solution.

Le projet et le présent rapport ont été adoptés à l'unanimité.

Le Rapporteur,
M.-A. PIERSON.

Le Président,
P. KRONACKER.

De Raad van State heeft in zijn advies diverse verbeteringen voorgesteld in verband met de tekst van artikel 2 van het wetsontwerp houdende goedkeuring van de Overeenkomst.

De Regering heeft de tekst van de Raad van State aangenomen, met uitzondering van de wijziging, waarbij wordt voorgesteld duidelijk te bepalen dat de termijn voor hoger beroep, die hier 28 dagen bedraagt, pas ingaat met de betekening aan partijen van de vonnissen of beslissingen tot het verlenen van het exequatur.

De Departementen van Buitenlandse Zaken en van Justitie hielden zich immers liever bij het in het ontwerp vervatte systeem, dat, overeenkomstig het gemeen recht, de betekening aan partij of aan pleitbezorger mogelijk maakt, al naar het geval. De betekening aan pleitbezorger, als er een is aangesteld, vermindert het risico van niet-inachtneming van de verkorte termijn van hoger beroep. Het systeem van de betekening volgens het gemeen recht is trouwens aangenomen in de Belgisch-Nederlandse Overeenkomst van 1925, en er zijn geen bezwaren tegen ingebracht.

In een ontwerp-Benelux-verdrag over hetzelfde onderwerp is dezelfde oplossing aangenomen.

Het ontwerp en het onderhavige verslag zijn eenparig aangenomen.

De Verslaggever,
M.-A. PIERSON.

De Voorzitter,
P. KRONACKER.